மதம் மாறினால் குற்றமா?

பெரியார்

வெளியீடு:

பெரியார் திராவிடர் கழகம்
29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு
திருவள்ளுவர் நகர், திருவான்மியூர்
சென்னை – 600 041
periyarmulakkam@yahoo.com

நூலின் பெயர்	:	மதம் மாறினால் குற்றமா?
ஆசிரியர்	:	பெரியார்
வெளியீடு	:	பெரியார் திராவிடர் கழகம் 29, இதழியலாளர் குடியிருப்பு திருவள்ளுவர் நகர், திருவான்மியூர் சென்னை - 600 041
பதிப்பு ஆண்டு	:	2007 மே
தாளின் தன்மை	:	என்.எஸ். 60 ஜி.எஸ்.எம்
அச்சு எழுத்து அளவு:		11 புள்ளிகள்
நூலின் அளவு	:	டெம்மி 1/8
கணினியாக்கம் & அட்டை வடிவமைப்பு:		அசுரன் ஊடகம், திண்டுக்கல்
அச்சாக்கம்		கிரியேட்டிவ் கிராபிக்ஸ், சென்னை
நூல் கிடைக்குமிடங்கள்:		பெரியார் படிப்பகம் பெரியார் பேருந்துநிலையம் அருகில் மேட்டூர் - 636 401 பெரியார் படிப்பகம் திருவள்ளுவர் பேருந்துநிலையம் அருகில் காந்திபுரம் - கோவை - 641 044
நன்கொடை	:	உரு. 5

மதமாற்றமும், மதவெறியும்

தலைவர் அவர்களே,

தோழர்களே! இன்று இந்தப் பரந்த இந்தியக் கண்டத்தில் இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் அநேகமாக எல்லா முக்கியப் பட்டணங்களிலும், சிற்சில கிராமங்களிலும் கூடப் பலதிறப்பட்ட, குறிப்பாக இந்து, முஸ்லிம் கலவரங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நடக்காத இடங்களில் நடக்கும் படியாக அரசியல் தலைவர்களும், மதத் தலைவர்களும் பொறுப்பற்ற கலகக்காரர்களும், அரசியல் "தேசிய"ப் பத்திரிக்கைகளும் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இதனால் நாட்டுமக்கள் அநேகர் உள்ளத்தில் கலகத் தீ புகைந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இந்தச் சமயத்தில் இப்போது இங்கு ஒரு முஸ்லிம் மன்னரின் அதுவும், இந்த நாட்டை ஆண்ட ஒரு முஸ்லிம் மன்னரின் (திப்புவின்) நாள் கொண்டாடுவதற்குக் கூடி இருக்கின்றோம்.

குறிப்பாக, சர்க்காரார் இந்த நாளையும் மக்கள் உணர்ச்சியையும் பற்றிக் கவலை கொண்டு எங்கு கலவரம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சி எந்தவிதமான பொதுக்கூட்டமும், எந்தப் பொது இடத்திலும் இன்று நடத்தக்கூடாது என்று தடுத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் இந்தக் கூட்டம் நடக்கிறது. இப்போது நடைபெறும் கூட்டத்திற்கு அனுமதி தனியாய்ப் பெற்று இருப்பதாகச் சொன்னதினாலேயே நான் வந்தேன். ஆகையால் ஜாக்கிரதையாகக் கூட்டமும் பேச்சுகளும் நடத்தப்பட வேண்டி இருக்கின்றன.

இந்த நாடு இன்றைய நிலையில் பல இனம், பல மதம், பல ஜாதி, பல மாறுபட்ட இலட்சியம் உள்ள மக்கள் நிறைந்த நாடாக இயற்கையில் அமைந்து விட்டதால் இனம் ஜாதிக் கலவரங்களுக்குப் பிறப்பிடமாகவும் எப்போதும் நடப்பிடமாகவும் நிரந்தர நிலை பெற்ற இடமாகவும் ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

ஒரு சர்க்கஸ்காரனுக்குப் பல சுபாவமுள்ள ஜீவன்கள் அடங்கியிருக்கும்படி அடக்கப்பட்டு இருப்பதுபோல் இந்நாட்டு மக்கள் ஒரு அன்னியனின் ஆதிக்கத்தில், காப்பில் இருந்து வருகிற காரணம் ஒன்றினால் மட்டுமே அதிக ஆபத்தான போராட்டமில்லாமல் ஒருமாதிரியாக யாவரும் காலந்தள்ளி வர முடிந்தது. இப்போது அன்னியனின் அதாவது, இந்நாட்டிலிருந்து வரும் மக்கள் அல்லாத

ஒரு அன்னியனின் ஆதிக்கம் காப்பு என்பது மாறிவருகிறது, மாறப் போகிறது, மாறுகிற முயற்சி நடக்கிறது என்கின்றபோது புகைந்து கொண்டிருந்த பூசல் நெருப்பு எரியும்படியான தன்மைக்கு வந்துவிட்டது. இது இத்தனை நாளும் இருந்துகொண்டுதான் வந்தது என்றாலும் இந்தப் போராட்டம் என்னும் நெருப்புக்குச் சில தந்திரக் கூட்டத்தார் அரசியல் சுதந்திரம், விடுதலை என்கின்ற போலிப் பேர்களைக் கொடுத்துத் தந்திரமாய் நடத்தி ஒரு அளவில் அக்கூட்டத்திற்கு வெற்றி ஏற்பட்டுவிட்டதால் இப்போது "சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டது, கிடைக்கப் போகிறது" என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமை அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்துவிட்டதால், அந்தக் கூட்டத்திற்கு இனியும் விடுதலை, சுதந்திரம் என்கிற பேச்சைப் பேச இடமில்லாமல் போய்விட்டதால் உண்மையான நிறத்தோடு வெளிவர வேண்டியதாகி நாடு முழுவதும் ஜாதி, மதம் என்னும் பேராலேயே போராட்டங்கள் நடந்துவருகின்றன. இதை இப்போது யாரும் மறைப்பதற்கில்லை. இந்த நாட்டிற்கு இது பல ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக இயற்கையாக இருந்துவருகிறது. சரித்திர ரூபமாக அதிகம் காண முடியாவிட்டாலும் புராண இதிகாசம் மூலமாக வெகுகாலத்திற்கு முன்பாகவே பலமான ஆரியர் - திராவிடர் போராட்டம், அல்லது சுரர்கள் - அசுரர்கள் போராட்டம் நடந்திருக்கிறது என்பது விளங்குகிறது. பிறகு புத்தர் - ஆரியர் போராட்டமும், ஒருவரையொருவர் கொடுமை செய்ததும் நடந்திருக்கிறது. பிறகு சமணர் - சைவர் போராட்டமும், கொலை, கழுவேற்றல் ஆகிய பாதகச் செயல்களும் நடந்திருக்கின்றன. பிறகு ஆரியர்கள் - முஸ்லிம்கள் போராட்டங்களும் நடந்திருக்கின்றன. அய்ரோப்பியர் ஆட்சிக் காலத்தில் அதிகம் இல்லை என்றாலும், இன்று இதுவரை நடந்ததைவிடச் சற்று அதிகமாகவே நடக்கின்றன. இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இந்து முஸ்லிம் கலகம் அதிகமில்லையானாலும் இப்போது நன்றாய் விதை ஊன்றப்படுகிறது என்றாலும் பழைய காலத்தைப் போலவே ஆரியர் - திராவிடர் போராட்டம் வெகுநாளாக நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இவையாவும் இதுவரை அரசியல் போர்வையில் இருந்து கொண்டு போரிட்டு இருந்தாலும் இன்று பச்சையாய் "ஜாதி மதப் போராட்டம்தான் இதுவரை நடந்துவந்த அரசியல் போராட்டம் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது" என்பதாக ஆகிவிட்டது.

இந்த நிலையில் திப்பு சுல்தான் நாளாகிய இந்த நாளில் திப்புவின் சரித்திரத்தைப் பேசுவதைவிட இந்தமாதிரிப் போராட்டங்கள் இனி நடக்காமல் இருப்பதற்கு ஏதாவது வழி உண்டா என்று பேசுவது பயன்படக் கூடியதாய் இருக்கக்கூடும் என்று நினைக்கிறேன்.

மதப்போராட்டம்

தோழர்களே, மதப்போராட்டம் என்பதில் ஏதாவது அறிவுடைமையோ மேன்மையோ இருக்கமுடியுமா? என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். இன்றைய மதப்போராட்டம் என்பது ஒருவிதமான வெறி அல்லது மக்களை மக்கள் ஏய்த்துப் பிழைக்கச் சுயநலவழி என்பதல்லாமல் வேறு அதில் என்ன இருக்கிறது? பொதுவாகவே மதம் என்பது மக்கள் கூடிவாழும் ஜீவன்களானதால் அந்தக் கூட்டு வாழ்க்கை லட்சியத்திற்கு ஒரு நடப்புமுறைத் திட்டம் என்பதல்லாமல் அதாவது, மனிதன் மற்ற மனிதனிடம் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், மனிதனுக்கு மனிதன் எப்படி உதவ வேண்டும் என்பதல்லாமல் வேறு என்ன காரியத்திற்காக மதம் இருக்கமுடியும்? அல்லது வேண்டியிருக்கும்? என்று யோசித்துப் பாருங்கள். கடவுளுக்கும், மதத்துக்கும் அதிக மகத்துவத்தை உண்டாக்ககூடிய அவசியமே இல்லை. சர்வ வல்லமை உள்ள கடவுள் ஒவ்வொன்றையும் சிருஷ்டித்து ஒவ்வொரு காரியத்தையும் தானே நடத்திக் கொண்டுவருகிறார் என்றால் பிறகு கடவுளிடத்தில் நமக்குக் கடமை என்ன இருக்கமுடியும்? முடியுமானால் கடவுள் சிருஷ்டிகளிடத்தில் தானே நமது வேலை இருக்கவேண்டும்? இதுதானே எல்லா மதக்காரர்களின் தத்துவமாக இருந்துவருகிறது. அப்படி இருக்க மதத்தின் பேரால் கடவுளோ, கடவுளின் பேரால் மதமோ வேறுபட்டிருக்க அவசியமே இல்லை. ஆனால் எல்லா மதக்காரர்களும் இந்தத் தத்துவத்துக்குக் கட்டுப்பட வேண்டியவர்களாய் இருந்தாலும் மனிதன் மற்ற மனிதனை வேறு ஒரு ஜீவனாக அதாவது தான் ஒரு ஜீவனாக அதாவது, தான் ஒரு மனிதன் அவன் ஒரு மனிதன் என்று தனியாக எண்ணுவதினாலேயே, எண்ணுவது இயற்கைச் சுபாவமாக, மாற்ற முடியாததாக இருப்பதாலேயே அந்தப்படி வேறாக எண்ணப்பட்ட மனிதனிடத்தில், ஜீவன்களிடத்தில் எப்படி நடந்து கொண்டால் வாழ்க்கையில் அசௌகரியம் இல்லாமலிருக்கும் என்பதற்காக அறிஞர்கள், அனுபவசாலிகள் முதலியவர்களால் தொகுக்கப்பட்ட திட்டங்களாகும். இவை மாற்றமடைந்து வேறு வேறாக ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாகக்கூட இருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அந்தந்தக் காலநிலை, அறிவுநிலை, அனுபவநிலை, தொகுத்தவர்கள் ஆசை (லட்சிய) நிலை என்பதல்லாமல் மற்றப்படி மாறுபாடுகளும், முரண்பாடுகளும் கடவுள் சித்தமாக இருந்திருக்க முடியாது. இப்படியாக மனிதனுக்கு மனிதன் உதவவும், மனிதனால் மனிதனுக்கு அசௌகரியமில்லாமலிருக்கவும் என்று செய்யப்பட்ட மதக் கொள்கைகள் இன்று நடக்கும் மாதிரியான மனிதனுக்கு மனிதன் கொடுமை இழைத்து அதனால் மனித சமுதாயம் துன்பமும் தொல்லையும் அடையும்படியாக ஏற்படுவதற்குப் பயன்படுத்தப்

படுகிறது என்றால் மதம் என்றால் "மதம் பிடித்த திமிரான காரியம்" என்று சொல்லப்படுவதுபோல் ஒரு ஆணவமான காரியமோ அல்லது அறியாமையான காரியமோ அல்லது சுயநலத்துக்காகப் பிற மக்களை வஞ்சிக்கும்படியான காரியமோ என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதை யாராவது தைரியமாக நன்றாகத் தெளிவாக்கினால் ஒழிய இதைப்பற்றி எல்லா மக்களையும் தங்கள் சுயேட்சையான அறிவைக் கொண்டு சிந்திக்கச் செய்தால் ஒழிய இந்த மதப் போராட்டம் அடியோடு ஒழியப் போவதில்லை. மக்களுக்கு சாந்தியோ மனதாபிமானமோ ஏற்படப் போவதில்லை.

மதப்போர்தான் அரசியல்

இன்றைய அரசியலில் மதம் மறைந்து கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த நாட்டை எந்த மதக்காரன் ஆளுவது என்பதற்கல்லாமல் மற்றபடி இந்த நாட்டு மக்கள் எந்தக் கடவுளை வணங்குவது, எந்த மோட்சத்துக்குப் போவது, என்ன பிறப்பை எடுப்பது, என்ன கொள்கையைப் பின்பற்றுவது என்பதற்காகவா? என்று கேட்கிறேன்.

கிறிஸ்துவ மதமும், இஸ்லாமிய மதமும் "ஒரு கடவுள்தான் உண்டு, மக்களில் ஒரு ஜாதிதான் உண்டு" என்று சொல்லுகின்றன.

அந்தந்த மதக்காரர்களும் அப்படியே நம்பி அந்த மதத்தில் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இருவர்கள் அல்லாத இந்த நாட்டு மக்கள் ஆரியப் பழங்காலக் காட்டுமிராண்டி மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பல கடவுள்களைக் கற்பித்துக் கொண்டு, மக்களில் பல ஜாதிகள் இருப்பதாக ஏற்பாடு செய்து கொண்டு நடைமுறையிலும் அதுபோலவே கடவுள்களையும் அக்கடவுள்களுக்கு உருவங்களையும் வைத்துப் பூஜை செய்து கொண்டு பல ஜாதியாகப் பேதப்படுத்தி நடத்தி, ஒரு ஜாதியை ஒரு ஜாதி அழுத்தி அடக்கி ஆண்டு வருகிறார்கள். இந்த நிலை இஸ்லாம், கிறிஸ்து அல்லாத இந்து மதத்திற்கு அடிப்படையிலேயே மாறுபட்ட நிலையாக இருப்பதோடு இந்த இழிதன்மையில் உள்ள மக்கள் அறிவு வளர்ச்சியும், மனிதத் தன்மையும், மான உணர்ச்சியும் கொண்டால் எந்த மனிதனும் தன் மதத்தைத் தானே இகழவும், வேறு மதத்தைச் சாடவும் நினைத்துத் தான் தீருவான். ஆதலால் மதம்மாறும் உணர்ச்சி ஏற்படாமல் இருக்கவும், இன்றைய காட்டுமிராண்டி நிலையைப் பாதுகாக்கவும் செய்யப்படும் முயற்சிகளேதான் பெரிதும் இன்று மதப் போராட்டமாகவும் அரசியல் போராட்டமாகவும் இருந்து வருகின்றன. மனிதர்கள் எந்த மதத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் எந்த மதத்திற்குப்

போனாலும் மற்ற மதத்தைச் சார்ந்த மனிதனுக்கு அதனால் கவலை ஏன் ஏற்பட வேண்டும்? என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

அரசியலில் வகுப்பு உணர்ச்சி

இன்றைய அரசியல் ஸ்தாபனத்திற்கு எதற்கும் ஜாதிமத பேதம் இல்லை என்றால் அரசியல் தலைவர்கள் ஜாதி மதப் பேச்சு ஏன் பேச வேண்டும்? எந்த மதக்காரனையோ எந்த ஜாதியானையோ அல்லது சந்தேகத்தின் பயனாய் ஆசைப்படுகிற அல்லது ஜாதியால் கஷ்டப்படுகிற மக்களைப் பெருவாரியாகக் கொண்டு சுய ராஜ்ய சர்க்காரை அமைத்தால் என்ன தப்பிதம் ஏற்பட்டுவிடும்? என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. “முஸ்லிமிடம் அதிகாரம் போனால் எல்லோரையும் முஸ்லிமாக்கி விடுவான்”, “தாழ்ந்த ஜாதிக்காரனிடம் அதிகாரம் போனால் ஜாதி முறையைக் கெடுத்துவிடுவான்” என்பதல்லாமல் வேறு என்ன காரணத்தால் முஸ்லிமோ தாழ்ந்த ஜாதிக்காரன் என்பவனோ அவனவன் சந்தேகமற, பயம் ஒழிய பதவியில் அமரத் தடை செய்வதையே, மறுப்பதையே இன்றைய அரசியல் போராட்டமாகச் செய்யவேண்டும்? என்று கேட்கிறேன். இந்த நாட்டு அரசியல் ஸ்தாபனம் கோரும் சுதந்திரத்தை வேண்டாமென்றோ, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை விரட்டி அடிப்பதை வேண்டாம் என்றோ எந்த மத ஜாதி ஸ்தாபனங்களாவது தலைவர்களாவது எங்காவது ஒரு வார்த்தையாவது சொல்லியதுண்டா? இன்று நேற்றாவது சொன்னார்களா? இந்து அரசியல் தலைவர்கள் வைசிராய் வீட்டுக்கும் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகள் இடத்திற்கும் சென்று வருவது போலவும் பேசி வருவது போலவும்தான் மற்ற முஸ்லிம், தாழ்ந்த ஜாதி அரசியல் தலைவர்களும் போய்க் கொண்டும் வருகிறார்கள் என்பதல்லாமல் புதிய மாதிரியாக யார், யார் வீட்டிற்குக் காவடி தூக்குகிறார்கள் என்பது விளங்கவில்லை.

மதம் மாறினால் குற்றம் என்ன?

மதம் மாற்றுவதிலோ அல்லது மதம் மாறுவதிலேதான் ஆகட்டும், மாறாதவர்களில் யாருக்கு என்ன கெடுதி என்று கேட்கிறேன். முதலாவதாக எடுத்துக் கொண்டோமேயானால் யார் யாரை மதம் மாற்றாமல் இருந்திருக்கிறார்கள்? இன்றைக்கும் இந்தத் திராவிட நாட்டில் ஆரிய மதத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் இத்தனை கோடிப் பேர்கள் இருக்கக் காரணம் என்ன? இதில் சைவர், வைணவர் இத்தனை பேர் இருக்கக் காரணம் என்ன? அதுபோலவே பௌத்த, ஜைன, சமண மத மக்கள் இத்தனை பேர் இருக்கக் காரணம் என்ன?

அதுபோலவே முஸ்லிம்கள் இத்தனை கோடிப் பேர்கள் இருக்கக் காரணம் என்ன? அதுபோலவே கிறிஸ்தவர்கள் இவ்வளவு பேர் இருக்கக் காரணம் என்ன?

ஒன்று அவர்களாக ஒரு மதத்தைவிட்டு வேறு மதத்தில் சேர்ந்திருக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களை மற்றவர்கள் பலாத்காரமாகவோ மனமாற்றியோ சேர்த்து இருக்க வேண்டும். இந்த மதங்கள் யாவும் இந்த நாட்டுக்குச் சிறப்பாகத் திராவிட நாட்டுக்கு வெளியில் இருந்து வந்த மதங்கள்தானே! இதற்காக ஒருவருக்கொருவர் ஆடுகளைத் தின்ன புலிகள் சண்டை இடுவது போல் ஏன் சண்டைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும்? ஒரு மனிதன் இந்து மதத்தில் இருந்து அன்னிய மதத்திற்குச் சேர்ந்துவிட்டான் என்றே வைத்துக் கொள்ளுவோம். இதனால் மீதியிருக்கும் இந்துக்களுக்கு ஏற்பட்ட கெடுதி என்ன? அல்லது சேர்க்கப்பட்டவனுக்குத்தான் ஏற்பட்ட, ஏற்படப் போகும் கெடுதி என்ன? எதற்காக வேறு மதத்திற்கு மாறிவிட்டான் என்றோ, மாற்றப்பட்டு விட்டான் என்றோ மற்றவர்கள் ஆத்திரப்படுவது? மற்ற மதத்திற்குப் போகிறவன் நரகத்திற்குப் போய்விடுகிறானா? அல்லது வேறு விதத்தில் வாழ்க்கையில் தொல்லைப்படுவானா? அப்படித் தொல்லைப்படுவானேயானால் இந்த நாட்டு மக்களில் 8,9 கோடிப் பேர்கள் முஸ்லிமானவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்கள் படும் கஷ்டமென்ன? முஸ்லிம் ஆகிவிட்டவனுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டமென்ன? அனுபவிக்கும் தொல்லை என்ன? அதுபோல் இந்த நாட்டில் கிறிஸ்தவனாக ஆகிவிட்ட ஒரு கோடி மக்கள்படுகிற கஷ்டமென்ன? அனுபவிக்கிற தொல்லை என்ன? இங்கு இந்து மதத்தில் பறையனாகவோ, சண்டாளனாகவோ சூத்திரனாகவோ இருக்கிறவன் வேறு மதத்திற்கு, சிறப்பாக இஸ்லாம் மதத்திற்குப் போனால் அந்த மதத்தாருள் அவன் சரிசமமான மனிதனாக ஆகிவிடுகிறான் என்பதல்லாமல் நஷ்டமென்ன? கஷ்டமென்ன? என்று கேட்கிறேன். மறுபடியும் அவன் இஷ்டப்பட்டால் அவனுக்கு இஷ்டமான மதத்திற்குப் போகலாமே. கூடாது என்று யார் சிறையில் வைத்துவிடுகிறார்கள்? தோழர் எஃப்.ஜி.நடேசய்யர் கிறிஸ்தவரானார்; பதவி, பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டார்; மறுபடியும் பிராமணராகவே ஆகிவிட்டார். இதில் யாருக்கு என்ன ஆபத்து?

மதம் மனிதனுடைய சொந்த ஆத்மார்த்தத்திற்கா? அல்லது மற்றவர்களுடைய நிர்ப்பந்தத்திற்கா? ஆகவே மதத்தை வைத்து, மதப்போர்வை போட்டுக் கொண்டு மற்ற மக்களை ஏமாற்றி மேன்மையாக வாழும் மக்கள்தான் இது விஷயத்தில் கவலைப்படுவார்களே தவிர சாதாரண யோக்கியமான உணர்ச்சியுள்ள மனிதன் எவனும் ஒருவன் வேறு மதத்திற்குப் போகிறானே என்று

கவலைப்பட இடமேயில்லை என்பதோடு "எப்படியாவது அவனுக்குப் பறப் பட்டம், சூத்திரத் தன்மை போனால் நலம்" என்போம்.

இந்த மதப் பூச்சாண்டிக்குப் பயந்து மதமாற்றத்திற்காகக் கவலைப்படுகின்றவர்கள் ஆராய்ச்சி அறிவு இல்லாதவர்கள் என்று தான் சொல்லுவேன். அதுபோலவேதான் மற்ற மதக்காரர்களுக்கும் சொல்லுகிறேன்; மதத்திற்காக ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? "இஸ்லாத்துக்காக உயிரை விடுவேன்", "இந்து மதத்திற்காக உயிரை விடுவேன்", "கிறிஸ்தவ மதத்திற்காக உயிரை விடுவேன்" என்பன போன்ற உயிரற்ற வீறாப்புப் பேச்சுக்களில் என்ன அறிவுடைமை, அவசியம் உடைமை இருக்கிறது? என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

இந்தப் போதனை மக்களுக்கு ஏற்றவாறு தனிப்பட்ட கூட்டத்தின் சுயநலம் அல்லது அறியாமை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

மதத்திற்காக உயிர்விடத்தானா கடவுள் மனித உயிரைப் படைத்திருப்பார்? இது மதத்தின் தத்துவமறியாத அறிவிலிகள் பேசும் பேச்சாகும். இது நாட்டுக்காக உயிர்விடுங்கள் என்று முட்டாள்களுக்கு உபதேசம் செய்து போராட்டத்தைத் துவக்கி, சுயநல அயோக்கியர்கள் - பொறுப்பற்றவர்கள் ஆட்சியில் அமர்வது போல் பித்தலாட்டமான காரியம் என்றே சொல்லுவேன்.

இன்றைய மதப்போராட்டத்தில், போராட்டத்தைக் கிளப்பிவிட்ட தலைவர்கள் சுகமாக அரண்மனையில் வாழ்கிறார்கள். நல்ல போலீஸ், இராணுவ பந்தோபஸ்த்தோடு வாழ்கிறார்கள். யாதொரு பாவமும் அறியாத ஒரு பலனும் அடைய முடியாத சாது பாமர மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் மடிகிறார்கள். சித்திரவதையில் துன்பமடைகிறார்கள். இதுவா மதப் பாதுகாப்பு? என்றும், இதுவா மதத்துக்காகச் செய்யும் போராட்டம் என்றும் கேட்கின்றேன்.

தோழர்களே! வாலிபர்களே! மதம் என்பது மற்றவனுக்குத் தொண்டு செய்வதைத் தவிர, மற்றவனை அடக்கி ஆள்வதோ, மற்றவனுக்குத் தொல்லை விளைவிப்பதோ, மற்றவனிடம் காலித்தனம், செய்வதோ அல்ல. எந்த மதத்தையும் சேர்ந்த மனிதனுக்கோ மனிதத் தன்மையுடைய மனிதனுக்குப் பிறந்தவனுக்கோ ஏற்பட்டதல்ல.

இந்து ஆட்சி ஏற்பட்டுவிட்டதாலேயே, ராம ராஜ்யம் ஏற்படுவதாலேயே நமது சூத்திரத் தன்மையும், பஞ்சமர், கடை ஜாதித் தன்மையும் மாறிவிடப் போவதில்லை. முஸ்லிம் ஆட்சி ஏற்படுவதால்

அல்லது நம்மை ஒருவன் முஸ்லிமாக மாற்றிவிடுவதால் நமக்கு இன்றையச் சமுதாய இழிநிலையை, கீழ்நிலையைவிட மோசமான தன்மை எதுவும் வந்துவிடப் போவதில்லை. நம்மில் இருந்து இஸ்லாமாக மாற்றப்பட்டவர்களும், கிறிஸ்துவர்களாக மாற்றப்பட்டவர்களும் அல்லது தானே மாற்றமடைந்தவர்களும் இன்று எதில் கஷ்டப்படுகிறார்கள்? எதில் கெட்டுப் போய்விட்டார்கள்? இந்து அரசர் ஆட்சியில்தான் (சம்பந்தர் காலத்தில்) மதம் மாற்ற மக்கள் கழுவேற்றப்பட்டார்கள். இஸ்லாம் ஆட்சியில்தான் (ராமனுஜர் காலத்தில்) வைணவ மதப்பிரச்சாரம் செய்து மக்களை வைணவ மதத்திற்கு மாற்றி, கடை ஜாதியார் முதல் ஜாதியாராக ஆக்கப் பட்டதாகக் கதை சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு யாரும் ஆட்சேபித்ததாக ஆதாரம் காணோம். ஆகவே இந்து, வேறு மதத்திற்குப் போவதென்றால், மாற்றப்படுவதென்றால் கடைஜாதியான் மேல்ஜாதியாக ஆக்கப்பட்டான் என்றுதான் அர்த்தம். ஆகவே மதம் என்பது மக்களுக்குத் தொண்டு ஆற்றுவதையும் மற்றவர்களுக்குத் துன்பம், இழிவு ஏற்படாமல் இருப்பதையும் கடனாகக் கொள்ளுவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை இந்த திப்பு நினைவு நாள் படிப்பினையாக, மதத் துவேச உணர்ச்சியை மறந்து மனித சமத்துவ உணர்ச்சி கொள்ளுங்கள்; அரசியலில் தொண்டர்கள், பக்தர்கள் யாரும் மதத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காதீர்கள்; மதத்திற்காக உயிர்விடும் பைத்தியக்கார எண்ணம் கொள்ளாதீர்கள். வணக்கம்.

(1946 இல் சென்னையில் திப்புசுல்தான் நாளில் கலந்து கொண்டு ஆற்றிய உரை : குடி அரசு 16.11.1946)